

1998.02.19

A szemünk előtt

(Részlet)

[...]

1946-ban aztán újabb teherszerelvény húzott ki a csabai állomásról a környék svábjaival, mert ha '44-ben egy kereskedő-értelmiségi csoportjától igyekeztek megszabadítani a hazát hazafias szólamú urai, most egy szorgalmas paraszti csoporttal tették ugyanezt. És ugyancsak a szemünk előtt. 1952 telén hazamentem egyetemistaként szülőfalumba, Gera Balázs akkoriban szabadult az internálásból. **Eörsi István**, aki velem jött akkor, úgy emlékszik önéletrajzi könyvében, hogy bementünk Gera Balázs házába, egyetlen szék volt a bútorzat, azon ült a csupasz falak közt a gazda. Kulák volt, először a terményét vitték el, aztán ingóságait, végül őt. És még sokakat, s ez a procedúra, mely több volt bűnnél, hiszen ostobaság volt, mindnyájunk szeme előtt zajlott. 1956 októberében felkelés tüzei gyúltak a főváros különböző pontjain, többségünk szorongva várta az egyenlőtlen küzdelem kimenetelét, s miután kétszáz ezren menekültek Nyugatra a szemünk előtt, itt hagyván bennünket e mostoha helyen, alig vártuk, hogy valaki, akárki, békét teremtsen, különben nem lettünk volna ott százezernyi '57 májusában a Hősök terén. [...]

FARAGÓ VILMOS